بیانیه

به مناسبت دهم تیر ماه ۱۴۰۲ روز ملی صنعت و معدن بیانیه‌ای از سوی بخش خصوصی صادر شد

خواسته‌های بخش خصوصی در راستای توسعه اقتصاد کشور

چند سال است که از سوی مقام معظم رهبری اهداف و شعارهای سالانه کشور به دلیل اهمیت و ضرورت آن با محتوا و رویکرد موضوعات اقتصادی و تولیدی تبیین و ابلاغ می‌شود و امسال نیز چنین است و امید و انتظار داریم خواسته‌های تولیدکنندگان که در گذشته طی پیگیری‌ها از سوی مجموعه تشکل‌های فعال و فراگیر این بخش و در روزهای صنعت و معدن ادوار گذشته اعلام و متاسفانه در غالب موارد اصل مطالبات مطروحه همه ساله تکرار می‌شود، با عنایتی خاص و رویکردی راهگشا و پاسخی شایسته مواجه شود و سال آتی در همین روز به تکرار مکررات نپردازیم.

آنچه در ادامه در بیانیه‌ای تبیین می‌شود، با بهره‌گیری از جمع‌بندی دیدگاه‌ها و نظرات طرح‌شده از سوی فعالان اقتصادی بخش خصوصی به عنوان اهم مشکلات و خواسته‌ها تهیه شده و به منظور استحضار مقام‌های عالی و مدیران دولتی و خصوصی و عموم ملت شریف ایران تقدیم می‌شود.

در این بیانیه آمده است: عملیاتی کردن تدوین، تصویب و اجرای سند راهبردی (استراتژی) توسعه اقتصادی کشور با مشارکت موثر بخش خصوصی با توجه به دستور اکید دو سال قبل مقام معظم رهبری و نیاز جدی کشور به وجود نقشه راه جامع در این زمینه، به‌رغم تاخیر غیرموجه و طولانی در تحقق آن ضروری به نظر می‌رسد. در این خصوص تصویب قانون کارآمد برنامه هفتم توسعه که نیازمند تغییر رویکرد و توجه مناسب به بخش صنعت و معدن است که در محتوای آن اثر قابل توجهی از این مهم دیده نمی‌شود، می‌تواند منشأ نظمی مناسب برای ترسیم مواضع و برنامه‌های اجرایی پنج‌ساله پیش رو واقع شود.

در بخش‌های دیگر این بیانیه آمده است: پایبندی به اصول حکمرانی شایسته و احترام به جایگاه، استقلال و اهمیت رشد و توسعه بخش خصوصی و تشکل‌های فعال اقتصادی این بخش، کاهش تصدی‌گری و مداخلات غیرعلمی و غیرضروری دولت در بازار و دوری از اقتصاد دستوری و پایبندی به قواعد اقتصاد بازار رقابتی و اجتناب از بنگاه‌داری توسط دولت، ضرورت همسویی و هم‌افزایی کلیه ظرفیت‌های موجود نهادهای حاکمیتی موثر بر بخش اقتصاد (از جمله مجلس شورای اسلامی، شورای هماهنگی اقتصادی سران قوا، مجمع تشخیص مصلحت نظام، شورای پول و اعتبار، شورای عالی بورس، ستاد تسهیل و رفع موانع تولید، شورای گفت‌وگوی دولت و بخش خصوصی و نظایر آنها) با استفاده از توان مشورتی و کارشناسی تشکل‌های اقتصادی بخش خصوصی و شناسایی تهدیدها و فرصت‌ها و اولویت‌بندی درجه اهمیت آنها و تقسیم کار با دقت و سرعت لازم برای فراهم آوردن محیط مساعد کسب و کار و تقویت بخش خصوصی واقعی و حمایت از تولیدکنندگان ایرانی و کالاهای ساخت ایران با اجرای تمام‌عیار قانون اجرای سیاست‌های اصل ۴۴ قانون اساسی، قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار، قانون رفع موانع تولید، قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالاهای ایرانی و قوانین و مقرراتی مانند آنها از سوی تمامی نهادهای حاکمیتی.

مسائل دیگر مهم لحاظ شده در این بیانیه شامل اتخاذ سیاست‌های منطقی و علمی در حوزه سیاست‌های ارزی در اقتصاد و به‌ویژه صادرات و واردات و تحقق بازار متشکل ارزی با پایبندی به الزامات آن جهت کشف نرخ واقعی ارز، ثبات پول ملی و مدیریت صحیح منابع ارزی موجود و توجه به ایجاد امنیت اقتصادی، حمایت قضایی از تولید، تقویت سرمایه‌های اجتماعی و بازاحیای اعتماد ملی نسبت به پایبندی دولت به ایفای تعهدات، وظایف و قراردادهای خود و مبارزه بی‌امان، بدون تبعیض و همه‌جانبه با مفاسد اداری و اقتصادی و کاهش دیوان‌سالاری ناکارآمد، به عنوان ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است.

از دیگر موارد عنوان شده در این بیانیه شامل بهبود تعامل و دیپلماسی اقتصادی و سیاسی با دیگر کشورها جهت تسهیل تجارت و ایجاد امکان مطالبات پولی و بانکی برای امکان انتقال دانش و فناوری و تامین مواد اولیه و ماشین‌آلات و فراهم شدن زمینه جذب سرمایه‌گذاری خارجی و گشایش بازارهای جدید و پایدار برای فروش محصولات صنعتی و معدنی، ایجاد کارآمدی و بهبود فرآیندها و ظرفیت‌های بازار سرمایه و سازوکارهای متنوع تامین سرمایه و اصلاح نظام بانکی و استفاده صحیح از منابع صندوق توسعه ملی برای تامین کافی و به موقع و توزیع عادلانه نقدینگی موردنیاز بخش تولید، تامین کافی و مستمر انرژی موردنیاز بخش تولید (آب، برق و گاز) ضرورتی حیاتی برای تداوم کار و توسعه تولید و اقتصاد کشور است که متاسفانه با خلل جدی در وضعیت فعلی و پیش‌بینی کمبودهای جدی آینده آن مواجهیم، اتخاذ سیاست‌های مقابله با تورم سرسام‌آور توام با رکود، برای کاهش لطمات جدی وارده به قدرت خرید و رفاه عمومی و کیفیت زندگی درخور شأن و شایستگی ملت شریف ایران و به‌ویژه معیشت عموم جامعه کارگری به عنوان سرمایه‌های انسانی ارزشمند بخش صنعت و معدن کشور است.

در ادامه این بیانیه آمده است: تبعات زیانبار و مخرب این معضل عظیم اقتصاد کلان کشور گریبانگیر کارکرد مطلوب و بهره‌وری بخش تولید شده است بنابراین توجه به مسائلی همچون ضرورت نگاه آینده‌پژوهانه به بخش معدن کشور و اجرایی کردن نقشه راه معدن و صنایع معدنی در جهت ارتقای سهم معدن و صنایع معدنی در تولید ناخالص داخلی، توجه به رابطه کارآمد صنعت و دانشگاه، توسعه تولیدات دانش‌بنیان، حمایت از مالکیت صنعتی و معنوی دانش ایجادی و فناوری و نام و نشان تجاری و حمایت از فعالیت‌های تحقیق و توسعه بخش تولید و ارتقای ضوابط زیست محیطی در جهت رشد و توسعه فعالیت‌های صنعتی پاک و غیرآلاینده و استقرار واحدهای صنعتی و معدنی در مناطق غیرآسیب‌رسان به محیط‌زیست و حل و فصل تسری مشکل ارائه خدمات ثبتی و تسهیلاتی یک واحد به سایر واحدهای تولیدی و شرکت‌ها و موسسات غیرتجاری به دلیل وجود مشکل یکی از سهامداران یا اعضای مشترک و نیز رد دفاتر مالیاتی و اسناد مربوطه به دلایل جزئی و تبدیل به اخذ مالیات توافقی ضروری به نظر می‌رسد.

ارائه دهندگان بیانیه:

اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران
اتاق اصناف ایران
سازمان نظام مهندسی معدن ایران
خانه صنعت، معدن و تجارت جوانان ایران
انجمن مدیران صنایع

در گفت‌وگو با مدیرعامل واریان فارمد بررسی شد

حلقه‌های مغفول در قیمت‌گذاری دارو

دنیای‌اقتصاد، سعیده نبی‌زاده: قیمت‌گذاری در صنعت دارو به عنوان یک معضل جدی در اقتصاد این صنعت محسوب می‌شود که هیچ تناسبی با هزینه‌های آن ندارد و این در حالی است که به نظر نمی‌رسد سیاستی مناسب در این حوزه اتخاذ شود و شاهد عبور به موقع از چالش‌های این حوزه نخواهیم بود که اگر چنین پیش‌بینی درست باشد، داروسازی ایران به‌زودی دچار آسیب‌های جدی خواهد شد؛ به‌خصوص در حوزه داروهای خاص که با تکنولوژی‌های پیشرفته تولید و عرضه می‌شوند.

در حال حاضر شرکت‌های دارویی با ارائه فرمی حاوی اطلاعاتی درباره قیمت‌های اولیه، هزینه سربار، هزینه‌های مالی و... به سازمان غذا و دارو، مجوزهای لازم را برای اعمال قیمت‌های جدید دریافت می‌کنند. عوامل تاثیرگذار بر قیمت دارو نیز عبارتند از هزینه ارزی و هزینه‌هایی که در چرخه انتقال ارز ایجاد می‌شوند؛ خواب سرمایه و دوره وصول سرمایه که بعضا تا یک سال طول می‌کشد و علاوه بر آن دوره تعلل تخصیص ارز از سازمان و بانک مرکزی و بانک عامل و سپس دوره زمانی رسیدن پول به دست تامین‌کننده خارجی، پروسه تولید و دریافت ماده اولیه - که خود این مرحله شش ماه تا یک سال طول می‌کشد - و همچنین دوره زمانی ۶ماهه تا یکساله تا دارو تولید، فروخته و پول آن دریافت شود.

کفه نامتعادل درآمد-هزینه

محمدتقی فتحی، مدیرعامل و عضو هیات‌مدیره واریان فارمد در این ارتباط در گفت‌وگو با «دنیای‌اقتصاد» گفت: بسیاری از عوامل واقعی مانند دوره‌های خواب سرمایه و زمان تخصیص ارز تا تحویل دارو و فروش و بازگشت منابع آن به صنعت، عملا در قیمت‌گذاری این محصولات دیده نمی‌شوند و این در حالی است که بسیاری اوقات دولت‌ها به بهانه رفاه مصرف‌کننده، جلوی رشد واقعی قیمت‌ها را می‌گیرند که نتیجه آن کمبود دارو در مقاطع مختلف است. این موارد بحث‌هایی مقطعی اما طولانی است که اغلب در برهه‌های مختلف شاهد آن هستیم و گاه دوره‌های حل این مشکلات طولانی است، با این حال برخی موضوعات به‌خصوص در شرکت‌های دانش‌بنیان و داروهای خاص وجود دارد که اصولا مورد دغدغه دولت‌ها نیستند؛ به عنوان مثال چالش‌های حوزه تکنولوژی و تحقیق و توسعه جزو این موارد هستند.

فرسنگ‌ها دور از استانداردهای جهانی

فتحی با بیان اینکه در خارج از کشور از زمانی که ایده مطرح می‌شود تا زمان توسعه و لانچ محصول حدود یک دهه طول می‌کشد و ممکن است میلیاردها دلار هزینه و سرمایه‌گذاری صورت بگیرد تا یک دارو ساخته شود. در این شرایط دولت‌ها با تخصیص برند و در نظر گرفتن دوره حفاظت از محصول، از آن حمایت می‌کنند و برای آن یک قیمت مناسب در نظر می‌گیرند که این موضوع در کنار انحصار فروش برای مخترع باعث ایجاد شرایط خاصی می‌شود. این در حالی است که در ایران حتی هزینه‌های تولید نیز پوشش داده نمی‌شود. ما در تولید داروهایی که تکنولوژی تولید برخی از آنها فقط در چهار یا پنج کشور دنیا وجود دارد، دارای تخصص و مهارت بالایی هستیم و اغلب داروهایی با استانداردهای جهانی تولید و روانه بازارهای دنیا می‌کنیم؛ محصولاتی که نزدیک به ۱۰ سال کار تحقیقاتی روی آنها انجام شده، ولی این تخصیص‌های منحصر به فرد، هیچ جا در قیمت‌گذاری مورد توجه قرار نگرفته و حمایتی از آن نشده است. علاوه بر اینکه در حضور رقبای قدرتمند خارجی، عملیات بازاریابی این محصولات با هر مشقتی که ممکن بود صورت گرفته، اما این هزینه‌ها با مکانیزم فعلی قیمت‌گذاری در محاسبات قیمتی دیده نمی‌شود.

وی با بیان اینکه برخی از این داروهای تولیدی امروز در جهان بالای صد دلار به فروش می‌رسند گفت: ولی در ایران بر اساس مکانیزم جاری، قیمت محصول ۱۰ دلار در نظر گرفته می‌شود که حتی قیمت تمام شده را نیز پوشش نمی‌دهد. بنابراین باید گفت این شیوه قیمت‌گذاری عملا تولید دارو در این صنعت را نابود می‌کند. به‌خصوص آنکه واردکننده همان دارو قیمت بالاتری در قیاس با تولیدکننده داخلی که سرمایه‌گذاری کرده، داروی مذکور را بومی‌سازی کرده و بازار را به دست آورده دریافت می‌کند که نشان می‌دهد مکانیزم کنونی، پوشش دهنده سرمایه‌گذاری‌ها نیست و عملا باعث می‌شود تولیدکننده به دنبال تحقیق و توسعه نرود؛ چراکه این نوع نتیجه برای سرمایه‌گذار و سهامدار توجیه‌پذیر نیست.

چالش‌های ریشه‌ای برطرف شود

به گفته مدیرعامل واریان فارمد، واقعیت آن است که موضوعاتی مانند ارز و تحریم و... مقطعی است، اما موضوعاتی که در فوق اشاره شد، بنیادی و ریشه‌ای است که اولا باید با برگزاری بحث‌های کارشناسی با حضور نهادهای دولتی، مکانیزم درستی ایجاد شود تا دانش فنی برای کشور نهادینه شود. امروز شرکت‌های بزرگی که متولی حرکت‌های بزرگی برای صنعت داروی کشور هستند و دانش بزرگی را نهادینه کرده‌اند، با این مشکلات دست و پنجه نرم می‌کنند. ما به عنوان اولین شرکت در ایران که داروهای طولانی اثر را نهادینه کرده و صفر تا صد دانش آن را بومی کرده‌ایم، درگیر چالش‌های جدی هستیم که باید با ایجاد مکانیزمی با حضور دولتی‌ها به نجات این صنعت رو بیاوریم، زیرا عملا با شعار به نتیجه نمی‌رسیم.

به گفته وی قیمت‌گذاری دولتی باعث شده تا جایگاه داروهای تولیدی ایرانی دانش‌بنیان در دنیا هم تحت‌تاثیر قرار بگیرد. زمانی که قیمت دارو در ایران ۱۰ دلار و در جهان صد دلار است، کشورهای دنیا حاضر به پرداخت قیمت صد دلاری به ما نیستند و نهایتا با ۵ دلار بیش از قیمت داخل مشتری محصولات ایرانی می‌شوند. اکنون برخی کشورهای همسایه داروی ایرانی را با قیمت ریالی از داروخانه‌ها تهیه می‌کنند و با توجه به قیمت ۵۰هزار تومانی ارز، بهای یک داروی هفتاد دلاری در سوریه تنها ۸ دلار در ایران است.

ارز و کمبود نقدینگی

فتحی با بیان اینکه دولت باید قیمت دارو را متناسب با افزایش نرخ ارز تعدیل کند گفت: امروز فقط قیمت مواد اولیه صنعت دارو بر مبنای ارز دولتی محاسبه می‌شود و سایر هزینه‌ها همگی بر مبنای ارز آزاد محاسبه می‌شوند، ولی دولت به دلیل همان ارز تخصیصی از اصلاح مناسب قیمت‌ها خودداری می‌کند. این در حالی است که قیمت ارز دولتی طی سالیان گذشته چند برابر شده ولی آیا قیمت دارو نیز به این اندازه رشد کرده است؟ پاسخ منفی است.

عضو هیات‌مدیره واریان فارمد گفت: امروز صنعت دارو به‌رغم همه اهمیتی که دارد در صدر بیشترین محدودیت‌های قیمتی قرار گرفته و اختلاف قیمتی ارز و عدم‌تناسب رشد قیمت دارو در مقایسه با آن باعث شده تا مشکلات زیادی ایجاد شود و در همین حال ده‌ها هزینه دیگر نیز به تولیدکنندگان تحمیل شده است. به عنوان مثال انتقال ارز و هزینه‌های مرتبط با آن و سخت‌گیری‌ها در کشورهای دیگر برای انتقال ارز و تحریم‌های متعدد که بعضا صنعت دارو را نیز درگیر کرده، هیچ یک در محاسبات قیمتی دارو در نظر گرفته نمی‌شود.

وی افزود: موضوع قیمت موضوعی است که باید به صورت منطقی به آن پرداخت و در کنار موضوعات فعلی باید به موضوعات پایه‌ای‌تر نیز پرداخته شود. به عنوان مثال در صنعت دارو دولت بخشنامه‌هایی برای بانک‌ها ابلاغ و تسهیلات ویژه برای دارو درخواست کرده، اما به طور کامل اجرایی نشده است. باید به این نکته دقت کنیم که با توجه به مشکلات موجود پرداخت بهای مواد اولیه موردنیاز باید بسیار زودتر از زمان مصرف آن صورت گیرد به عبارت دیگر بهای مواد اولیه‌ای که امروز مصرف می‌شود حدود ۱/۵ تا دو سال قبل پرداخت شده است که البته این امر با ریسک‌های زیادی هم روبه‌رو است. برای بانک‌ها نیز پذیرش چنین ریسک‌هایی قابل قبول نیست و به دلیل کمبود منابع بانکی و بوروکراسی‌های مختلف موجود برای تامین مالی از طریق بانک‌ها، کار بسیار سنگینی در برابر همه مجموعه‌های تولیدی و مالی قرار دارد. در حال حاضر صنایع کشور و همچنین دارو فرسوده‌اند و نیازمند سرمایه‌گذاری در کارخانه، سایت‌های جدید و... هستند، اما به دلیل به صرفه نبودن، پایین بودن مارجین، نبود منابع، قیمت‌گذاری دولتی و... این سرمایه‌گذاری‌ها نیز اتفاق نمی‌افتد. به علاوه در گذشته وام‌های متعددی از بانک‌ها، صندوق توسعه ملی و... پرداخت می‌شد، اما امروز خبری از این منابع نیست و تنها بخشی که ممکن است مشمول حمایت مالی شود سرمایه در گردش است. بنابراین ما مجبوریم با تنزیل مطالبات چرخه مالی را هدایت کنیم که همه این مشکلات موضوعات ساختاری است که باید برطرف شود.

فتحی با بیان اینکه در مجموعه واریان فارمد ۳۰ نیروی متخصص در واحد تحقیق و توسعه بهترین داروها را با بالاترین کیفیت در سطح جهانی تولید می‌کنند، گفت: نیازمند رفع مشکلات در این چرخه معیوب هستیم که هزینه آن تا حد زیادی از جیب سهامدار تامین می‌شود، اما این چرخه تا کجا ادامه می‌یابد؟ به هر حال در نهایت سرمایه‌گذار به دنبال فعالیت‌های سودآور خواهد رفت.

وی افزود: پوشش‌های بیمه‌ای ضعیف باعث شده دولت نتواند بدهی‌های خود را پرداخت کند و این موضوع چرخه صنعت دارو را تحت‌تاثیر قرار داده و از صنعت گرفته تا پخش و داروخانه‌ها همگی آسیب دیده‌اند و بنابراین باید همه مجموعه‌های دست اندرکار، تشکل‌ها، دولت و... این مشکل را رفع و رجوع کنند، وگرنه تداوم این چالش‌ها هر نوع توسعه در این صنعت را از بین می‌برد.

مدیرعامل واریان فارمد در نهایت با بیان اینکه مواد اولیه این مجموعه در حال حاضر از اولین‌های دنیا و اغلب از کشورهای اروپا، سوئیس و... تامین می‌شود گفت: خرید این مواد اولیه به دلیل تحریم‌ها با هزینه‌های حمل بالایی روبه‌رو است و شناسایی و استخدام واسطه‌هایی برای نقل مواد اولیه هزینه‌هایی چند برابری را به ما تحمیل می‌کند. این در حالی است که اگر دولت از تولیدکننده حمایت می‌کرد تولیدکننده به عصای دست دولت تبدیل می‌شد اما عملا هزینه‌ها متوجه تولیدکننده است و دولت نیز خود را کنار کشیده، در حالی که این حمایت باید در بحث قیمت‌گذاری، حذف بوروکراسی‌ها، تامین منابع، تسهیل صادرات و... به صورت جامع مورد توجه قرار گیرد.

تولید داروهای کمیاب از پلاسما توسط شرکت ایرانی

دریافت پلاسما در مراکز تخصصی کشور و فرآوری آن برای تولید داروهایی مانند آلبومین، ای‌وی‌ای جی، فاکتور ۸ و فاکتور ۹ از جمله ماموریت‌های اصلی شرکت سراسر دانش‌بنیان پالایش و پژوهش خون است که در این مرحله با صنعتی‌سازی تولید این نوع داروها، علاوه بر تامین داروهای موردنیاز بیماران عزیز، در کاهش خروج ارز از کشور و خودکفایی ملی در این زمینه نقش راهبردی ایفا خواهد کرد.

در گام نخست دو داروی آلبومین و ای‌وی‌ای جی در پالایشگاه خون ایران تولید خواهد شد و در فاز بعدی توسعه این شرکت، انواع مهم دیگری از داروهای کمیاب برای بیماران ناشی از حوادث رانندگی و دچار نارسایی و ضعف فرآیندهای انعقاد خون و هموفیلی در خط تولید قرار خواهد گرفت.

تکمیل و آماده‌سازی خط تولید پالایش و پژوهش خون ایران به انتها رسیده و قرار است به زودی مراحل صنعتی شدن تولید داروهای مشتق از پلاسما نیز به عنوان یک دستاورد مهم به پایان برسد.

عصر یکشنبه گذشته تعدادی از نمایندگان مجلس شورای اسلامی و متخصصان تولید داروهای مشتق از پلاسما از پالایشگاه خون ایران بازدید کردند.

بعد از سال‌ها تلاش و مجاهدت در راستای خودکفایی ملی در عرصه تولید داروهای مشتق از پلاسمای انسانی با تلاش متخصصان داخلی مراسم تکمیل و آماده‌سازی خط تولید پالایش و پژوهش خون ایران برگزار شد و شرکت‌کنندگان در پایان این مراسم از بخش‌های مختلف این پالایشگاه بازدید کردند.

در این مراسم محمود نجفی‌عرب، رئیس اتاق بازرگانی تهران اظهار کرد: اصرار بر اینکه بخش خصوصی توان تولید داروهای مشتق از پلاسما را ندارد، ادعایی بیهوده است و امروز که همه ما شاهد تکمیل و آماده‌سازی خط تولید پالایش و پژوهش خون برای تولید داروهای کمیاب و حیاتی هستیم، بیانگر این نکته است که همگان وظیفه داریم از این مجموعه دانش‌بنیان تمام‌قد

حمایت کرده و حال که فناوری لازم کاملا توسط این عزیزان با بهترین کیفیت بومی شده، موانع را از سر راهشان برداریم و در آینده شاهد توسعه و افزایش داروهایی مانند آلبومین، ای‌وی‌ای جی، فاکتور ۸ و فاکتور ۹ باشیم که بیماران عزیز و خانواده‌های آنان به شدت نیازمند این داروها و منتظر هستند.

نجفی‌عرب با یادآوری موضع‌گیری‌های اخیر سازمان انتقال خون ایران که دائما در حال سنگ‌اندازی هستند، اذعان کرد: اگر این موانع و مواضع وجود نداشت، امروز شاهد تولید یک میلیون لیتر پلاسما در همین شرکت بودیم.

حمیدرضا بهشتی، رئیس هیات‌مدیره شرکت پالایش و پژوهش خون ایران با اشاره به اهمیت فراوان داروهای مشتق از پلاسما، دستیابی متخصصان داخلی را به فناوری تولید داروهای کمیاب بیماران عزیز ناشی از کمبود و نارسایی‌های خون، یک اقدام مهم و راهبردی علمی توصیف کرد و افزود: آنچه در تکمیل و آماده‌سازی این پالایشگاه برجسته است، بومی‌سازی این فناوری با روش استاندارد جهانی کوهن (COHN) است که کیفیت بسیار مطلوب محصولات دارویی این پالایشگاه را به دنبال دارد.

وی همچنین با ارائه توضیحاتی از تاریخچه راه‌اندازی پالایشگاه خون ایران، از تولید داروهای آلبومین و ای‌وی‌ای جی خبر داد و گفت: این داروها از کشورهای اروپایی و آمریکا وارد می‌شوند که با شروع فرآیندهای تولید آنها علاوه بر تامین این داروها در داخل کشور، از خروج ارز جلوگیری خواهد شد و صرفه‌جویی ارزی ارزشمندی برای کشورمان خواهد داشت.

محمدصالح جوکار، نماینده مردم یزد در مجلس از متخصصان و مدیران شرکت پالایش و پژوهش خون ایران به خاطر شکستن انحصار تولید داروهای مشتق از پلاسمای انسانی بین کشورهای اروپایی و آمریکا تقدیر کرد و بر حمایت همه‌جانبه مجلس و دولت از این مجموعه ارزشمند و دیگر مراکز دانش‌بنیان و های‌تک کشور در بخش خصوصی تاکید کرد.

وی همچنین موضوع حفظ امنیت تولید در کشور را یادآور شد و افزود: پلاسما و مشتقات دارویی آن یک امر حیاتی است و هرگز نمی‌توان شاهد مانعی بر سر راه تولید آن بود و مجلس خود را موظف به همراهی و حمایت عملی از بخش خصوصی در این عرصه می‌داند.

همچنین عبدالحسین روح‌الامینی با حضور در مراسم تکمیل و آماده‌سازی پالایش و پژوهش خون ایران با تشریح کاملی از سیر تاریخی آغاز مراحل راه‌اندازی تا شکل‌گیری پالایشگاه خون و اهمیت بالای آن از جهت داخلی و بین‌المللی، مهم‌ترین ویژگی تحقق این طرح سراسر دانش‌بنیان را بهره‌مندی و استفاده از توان علمی متخصصان داخلی عنوان کرد و افزود: امروز زمان آن فرا رسیده که حمایت‌های عملی و عینی خود را از بخش خصوصی به‌ویژه آن دسته از مجموعه‌ها که در تولید محصولات های‌تک و راهبردی فعالیت دارند، نشان دهیم.

وی با اشاره به این نکته که فرصت‌های طلایی توسعه دانش را نباید از دست بدهیم، گفت: با همه تاکیدها از سوی رهبر معظم انقلاب برای ایجاد فضای آرام و به دور از تنش جهت شرکت‌های دانش‌بنیان و متخصصان سلامت و تندرستی و تولید داروهای ارزشمند که از خارج تامین می‌شود، متاسفانه هنوز شاهد برخی اعمال سلیقه‌ها و حتی تنگ‌نظری‌ها هستیم و این موضوع به هیچ وجه شایسته جامعه اسلامی نیست.

یادداشت

سیاستگذاری‌های نادرست در حوزه لوازم آرایشی

موسی احمدزاده
نایب‌رئیس انجمن واردکنندگان فرآورده‌های آرایشی و بهداشتی

رشد ۵۰۰ میلیون دلاری قاچاق محصولات آرایشی و بهداشتی در سال‌های اخیر و رسیدن به رقم ۲/۱میلیون دلار نشان می‌دهد سیاست‌هایی که در زمینه کاهش قاچاق این محصولات در پیش گرفته شده چندان اثرگذار نبوده و باید گفت در واقع ممنوعیت و محدودیت در واردات هر محصولی که در عمل باعث بسته شدن مجاری قانونی شود و در اقتصاد رقابتی اخلال ایجاد کند، تبدیل به انگیزه‌ای برای قاچاق کالا به کشور می‌شود و قاچاقچیان از این فرصت سوءاستفاده می‌کنند. از بعد بررسی علل بروز این پدیده نیز باید گفت ورشکستگی شرکت‌های قانونی که نماینده انحصاری برندهای معتبر جهانی در این حوزه بودند بیش از ۸هزار نفر بیکار شدند و همین افراد به چمدانی وارد کردن محصولات آرایشی و بهداشتی از راه‌های غیررسمی روی آوردند.

حدودا چهار سال پیش وزیر اسبق صمت بدون مشورت با فعالان بخش خصوصی برای صنعت آرایشی و بهداشتی دستور ممنوعیت واردات اعلام کرد و تا به امروز این بخشنامه برای اقتصاد ایران خلاف شعار سال «مهار تورم و رشد تولید» عمل کرده و امنیت اقتصادی ما را به خطر انداخته است. البته کشور در آن دوره در اوج تحریم‌های ناجوانمردانه آمریکا قرار داشت و فعالان صنایع گوناگون محدودیت‌ها را تحمل کردند، اما این ممنوعیت، فرصت‌های ویژه‌ای را برای قاچاقچیان ایجاد کرد.

این در حالی است که اگر کالاهای آرایشی و بهداشتی مورد نیاز کشور از مبادی رسمی وارد می‌شد، دولت عوارض و گمرکی دریافت می‌کرد و بودجه محقق می‌شد. اما این بخشنامه نه تنها کارآیی و اثرگذاری نداشت، بلکه سلامت جامعه و امنیت اقتصادی را به خطر انداخته است. درحالی‌که اگر شرکت‌های قانونی به صورت رسمی به واردات مبادرت می‌کردند موجب رونق اقتصادی، اشتغال پایدار، امنیت اقتصادی و محقق شدن بودجه شده و ۸هزار نفر از کار بیکار نمی‌شدند. زمانی که این فرصت به قاچاقچیان داده شد، اشتغال هم از بین رفت و در نهایت باعث شد ما از توسعه‌یافتگی دور شویم.

نکته حائز اهمیت در این ارتباط نوع نگاه دولت‌ها به مقوله واردات و واردکنندگان است؛ واردکننده غارتگر نیست و بازوی مهمی برای تولید کشور محسوب می‌شود.

واردات باعث می‌شود تولیدکننده‌های ایرانی احساس رقابت کنند و برای کنار زدن رقیبشان یا حداقل برابری با آنها در تولیدشان نوآوری داشته و محصولی با کیفیت بیشتر تولید کنند. این در حالی است که در فضای غیررقابتی کالاهای کیفی تولید نمی‌شود و این باعث عقب‌افتادگی صنعت در کشور می‌شود.

متاسفانه بیش از ۸۰ درصد تولیدکنندگان کشور محصولات کشورهای دیگر را کپی می‌کنند، ولی کپی کردن و بسته‌بندی، تولید محسوب نمی‌شود. از سوی دیگر در سه سال گذشته به دلیل ممنوعیت واردات و به دنبال آن کاهش تولید رسمی و قانونی لوازم آرایشی و بهداشتی، تولیدات زیرزمینی و غیرقانونی این اقلام افزایش چشمگیری داشته و سلامت جامعه و مصرف‌کننده نهایی را به خطر انداخته است. در حال حاضر لوازم آرایشی و بهداشتی نامرغوبی که در کارگاه‌های زیرزمینی تولید می‌شوند، در برخی فروشگاه‌های دوره‌ای و در متروها توسط فروشنده‌های دوره‌ای به فروش می‌رسد.

نکته‌ای که در این باره بسیار اهمیت دارد برندینگ محصولات آرایشی و بهداشتی است. شرکت‌های چند ملیتی که سال‌های زیادی است مسیر برندسازی را شروع کرده‌اند به خوبی رفتار مصرف‌کننده را رصد کرده و ذائقه و سلیقه او را شناسایی کرده‌اند. زمانی که تولیدکننده ذائقه نسل جدید را بشناسد براساس آن کالا تولید می‌کند. در حال حاضر شرکت‌های چند ملیتی و کشورهای اروپایی در زمینه آرایشی و بهداشتی توانسته‌اند بازار را به خوبی تسخیر کنند و تولیدکنندگان ایرانی نیز باید از کشورهای توسعه یافته پایدار الگوبرداری کنند.

نکته دیگر آنکه قرار نیست درهای کشور را ببندیم؛ اگر می‌خواهیم مهار تورم و رشد تولید داشته باشیم و رشد اقتصادی در کشور اتفاق بیفتد هم باید تولید ملی را تقویت کنیم و هم دانش، تجربه و هنرمان را بالا ببریم. تولیدی که صادرات محور نباشد اصلا تولید نیست. ما باید بازاریابی منطقه‌ای و بین‌المللی داشته باشیم و اگر تولید و واردات متوازن باشد به امنیت اقتصادی کشور کمک می‌کند. عرق ملی باعث می‌شود مصرف‌کننده ایرانی کالای ایرانی را در اولویت قرار دهد و اگر تولیدکننده رضایت نهایی مشتری را کسب نکند، مشتری به دنبال کالایی که دارای مطلوبیت است برود.

در پایان باید گفت اگر راه واردات و صادرات به صورت مدیریت شده باز شود و تولیدکنندگان فقط شعار ندهند و صادرات خود را افزایش دهند، بازار کالاهای تقلبی و قاچاق به حداقل اندازه خواهد رسید. باید خود تحریمی‌ها را کنار بگذاریم چراکه اگر سیاست‌های سیاستگذار جواب می‌داد قاچاق از یک میلیارد و ۶۰۰ میلیون دلار به ۲ میلیارد و ۱۰۰ میلیون دلار افزایش پیدا نمی‌کرد. باید عقلانی و منصفانه فکر کنیم و نگاه و نگرش‌مان را بر اساس شعار سال پیش ببریم تا هم تولید شکل بگیرد و هم مصرف‌کننده نهایی رضایت خاطر داشته باشد.